



**Privremena tehnička informacija**  
*Podaci na dan 27. aprila*

## **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na planiranje porodice i okončanje rodno zasnovanog nasilja, ženskog obrezivanja i dječijih brakova**

***Pandemija je prijetnja ostvarenju transformativnih rezultata kojima je UNFPA predan***

Izradio UNFPA, uz doprinos globalne organizacije Avenir Health, Univerziteta Johns Hopkins (SAD) i Univerziteta u Viktoriji (Australija)

Do 2030. godine, koja je rok za ostvarivanje ciljeva održivog razvoja, UNFPA nastoji postići tri rezultata koji će donijeti promjene u svijetu. To su: eliminiranje neostvarenih potreba za planiranjem porodice, okončanje rodno zasnovanog nasilja, uključujući i štetne prakse, kao što su žensko obrezivanje i dječiji brakovi, i eliminiranje svih slučajeva smrti majki koji su se mogli spriječiti. Ova analiza pokazuje kako bi pandemija bolesti COVID-19 mogla u velikoj mjeri ugroziti napredak koji je postignut na putu ostvarenja ovih ciljeva.

### **Ključna pitanja**

#### **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na eliminiranje neostvarenih potreba za planiranjem porodice**

- COVID-19 već narušava proces zadovoljenja potreba za planiranjem porodice:
  - Ljekari i osoblje kliničkih bolnica koji se prioritarno bave odgovorom na COVID-19 možda nemaju vremena za pružanje drugih zdravstvenih ili možda nemaju ličnu zaštitnu opremu da bi pružali zdravstvene usluge na siguran način.
  - U mnogim mjestima se zdravstvene ustanove zatvaraju ili ograničavaju usluge.
  - Žene se suzdržavaju od odlaska u zdravstvene ustanove zbog straha od izloženosti bolesti COVID-19 ili zbog ograničenog kretanja građana.
  - Prekidima u lancu snabdijevanja ograničava se dostupnost kontraceptiva u mnogim mjestima, dok se očekuje da će zalihe mnogih kontracepcijskih sredstava isteći u narednih 6 mjeseci u više od desetak zemalja s najnižim prihodom.
  - Nedostatak proizvoda i mogućnosti pristupa obučanim pružateljima zdravstvenih usluga ili klinikama znači da žene možda neće biti u mogućnosti koristiti svoju preferiranu metodu kontracepcije i da će zbog toga morati koristiti manje djelotvornu, kratkotrajnu metodu ili će pak morati u potpunosti prekinuti koristiti kontraceptive.
- Prema projekcijama, oko 47 miliona žena u 114 zemalja s niskim ili srednjim prihodom neće biti u mogućnosti koristiti savremene kontracepcijske metode ukoliko se prosječne mjere zabrane i ograničenja, odnosno prekidi nastali usljed bolesti COVID-19, nastave u narednih 6 mjeseci, uz potpun zastoj u pružanju usluga.

***Utjecaj pandemije bolesti Covid-19 na planiranje porodice i okončanje rodno zasnovanog nasilja, ženskog obrezivanja i dječijih brakova***

- Ako bi mjere zabrane i ograničenja ostale na snazi u naredna 3 mjeseca, pod pretpostavkom prekida u pružanju usluga visokog nivoa, dodatna dva miliona žena možda ne bi bilo u mogućnosti koristiti savremene metode kontracepcije.
- Ako se mjere zabrane i ograničenja nastave u narednih 6 mjeseci i u slučaju daljnjeg prekida u pružanju usluga zbog bolesti COVID-19, očekuje se još 7 miliona nenamjernih trudnoća.
- Broj nenamjernih trudnoća će se povećavati kako se mjere ograničenja i prekidi u pružanju usluga budu produžavali.

### **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na okončanje rodno zasnovanog nasilja**

- Pandemija bolesti COVID-19 će vjerovatno podrivati nastojanja da se okonča praksa rodno zasnovanog nasilja na dva načina:
  - Smanjenjem nastojanja u pravcu prevencije i zaštite, socijalnih usluga i usluga njege.
  - Povećanjem pojave nasilja.
- Pandemija COVIDA-19 će vjerovatno prouzrokovati smanjenje napretka ka okončanju rodno zasnovanog nasilja do 2030. godine za jednu trećinu.
- Ukoliko mjere zabrane i ograničenja budu produžene za narednih 6 mjeseci, može se očekivati još 31 milion slučajeva rodno zasnovanog nasilja.
- Ako bi mjere zabrane i ograničenja ostale na snazi u naredna 3 mjeseca, tada bi se očekivalo dodatnih 15 miliona slučajeva rodno zasnovanog nasilja.

### **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na eliminiranje prakse ženskog obrezivanja**

- COVID-19 bi mogao imati dalekosežne posljedice po nastojanja da se okonča praksa ženskog obrezivanja.
- Zbog prekida nastalih zbog pandemije bolesti COVID-19, predviđamo da će se napredak ka eliminiranju prakse ženskog obrezivanja do 2030. godine smanjiti za jednu trećinu.
- Zbog prekida u provođenju programa prevencije nastalog usljed pandemije, u narednom desetljeću prijeti opasnost od 2 miliona novih slučajeva ženskog obrezivanja koji bi se u suprotnom mogli izbjeći.

### **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na eliminiranje dječijih brakova**

- COVID-19 će narušiti planirana nastojanja da se eliminiraju dječiji brakovi i proizvesti dalekosežne ekonomske posljedice.
- Očekuje se da će oba faktora dovesti do ukupno 13 miliona novih dječijih brakova koji u suprotnom ne bi bili sklopljeni u periodu od 2020. do 2030. godine.

### **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na postizanje transformativnih rezultata**

Pandemija bolesti COVID-19 predstavlja globalnu javnozdravstvenu krizu stoljeća koja se najbrže širi i prouzrokuje značajan mortalitet i morbiditet, te izaziva zastrašujuće zdravstvene i

socioekonomske izazove. Vlade poduzimaju do sada neviđene mjere u nastojanju da ograniče širenje virusa, a zdravstveni i socijalni sistemi se bore da zbrinu sve veći broj pacijenata, da se uspješno nose s uskim grlima u lancu snabdijevanja, s ograničenjima kretanja i ekonomskim pritiscima. U humanitarnim i krhkim okruženjima i u zemljama s niskim prihodom u kojima su ovi sistemi već slabi, pandemija je uz već postojeće rodne i socijalne nejednakosti onemogućila pristup spasonosnim uslugama seksualnog i reproduktivnog zdravlja.

UNFPA je objeručke prihvatio viziju iz Programa za održivi razvoj do 2030. godine, kao i podciljeve u okviru 17 ciljeva održivog razvoja. UNFPA također priprema i globalni plan za odgovor u podršci strategiji Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija za odgovor na razarajuće socioekonomske posljedice bolesti COVID-19. Ta nastojanja nisu međusobno sukobljena: cilj Agende 2030. je osigurati zdravlje, prava i dostojanstvo svih ljudi; postojeća globalna javnozdravstvena kriza ne smije ugroziti njeno ostvarenje. U tom cilju, operacije UNFPA su fokusirane na tri strateška prioriteta, uključujući i: nastavak pružanja usluga i intervencija seksualnog i reproduktivnog zdravlja, uključujući i zaštitu zdravstvenih radnica i radnika; rješavanje problema rodno zasnovanog nasilja; i osiguranje snabdijevanja savremenim kontraceptivima i sredstvima za reproduktivno zdravlje.

Pandemija COVIDA-19 će imati negativne posljedice po ostvarenje tri transformativna rezultata koja UNFPA nastoji postići do 2030. godine: eliminiranje svih slučajeva smrti majke koji su se mogli spriječiti, eliminiranje neostvarenih potreba za planiranjem porodice i okončanje rodno zasnovanog nasilja i svih štetnih praksi. UNFPA i njegovi partneri, Avenir Health, Univerzitet Johns Hopkins (SAD) i Univerzitet u Viktoriji (Australija) su procijenili učinak pandemije i srodnih izazova na ove transformativne ciljeve. Ovaj rad se nadograđuje na analize globalnog učinka i troškova koje su objavljene u januaru 2020. godine.

## **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na eliminiranje neostvarenih potreba za planiranjem porodice**

Postoji globalni konsenzus o važnosti dobrovoljnog planiranja porodice i njegove dostupnosti svim ženama. Planiranje porodice je ne samo ljudsko pravo, nego ono spašava život i promovira zdravije populacije, efikasnije zdravstvene sisteme i snažnije ekonomije. U proteklih 25 godina je postignut veliki napredak u osiguranju mogućnosti planiranja porodice, pri čemu je broj žena koje koriste savremene metode kontracepcije gotovo udvostručen, povećavši se sa 470 miliona u 1990. na 840 miliona u 2018. godini.

Do marta 2020. godine, prema procjenama, 450 miliona žena koristi savremene metode kontracepcije u svih 114 zemalja s niskim ili srednjim prihodom. Očekuje se da će pandemija COVIDA-19, kao i socijalno distanciranje i druge strategije čiji je cilj smanjenje prijenosa koronavirusa, utjecati na mogućnost tih žena da nastave koristiti metode kontracepcije. Ti faktori također mogu zaustaviti ranije predviđeni porast u korištenju kontracepcijskih sredstava. Prekidom proizvodnje u svijetu i u lancima snabdijevanja se također može smanjiti raspoloživost kontraceptiva. Također se očekuje i da će zatvaranje zdravstvenih ustanova, neraspoloživost medicinskog osoblja za pružanje usluga planiranja porodice, te same žene koje oklijevaju otići u zdravstvenu ustanovu zbog bojazni da bi se mogle izložiti COVIDU-19 utjecati na pristup žena metodama i sredstvima kontracepcije i nastavku njihovog korištenja.

Organizacija Avenir Health je procijenila utjecaj različitog trajanja prekida (naprimjer, 3, 6, 9 i 12 mjeseci) u odnosu na različite nivoe smanjenja usluga (to jeste, od 5 posto do 40 posto u javnom sektoru, uz veći prekid u injekcionoj metodi kontracepcije nego u drugim kratkotrajnim metodama; polovina ovih nivoa je procijenjena u privatnom sektoru). Bez strategija ublažavanja posljedica, procjenjuje se da od 13 do 51 milion žena koje bi u suprotnom koristile savremene metode kontracepcije neće biti u mogućnosti koristiti te metode (vidi Tabelu 1.).

Ovakvo smanjenje korištenja kontracepcijskih metoda bi moglo imati strašne posljedice po žene, koje bi se kretale od 325.000 nenamjeranih trudnoća, što je procjena za minimalni prekid u trajanju od 3 mjeseca, pa sve do nevjerovatnih 15 miliona nenamjeranih trudnoća u slučaju prekida visokog nivoa u trajanju od 12 mjeseci.

Tabela 1.

	Procjena broja žena koje ne bi mogle koristiti moderne metode kontracepcije	Procjena broja nenamjeranih trudnoća
<b>Prekidi u pružanju usluga visokog nivoa</b>		
Mjere zabrane u trajanju od 3 mjeseca	13 miliona	325.000
Mjere zabrane u trajanju od 6 mjeseci	15 miliona	2 miliona
Mjere zabrane u trajanju od 9 mjeseci	18 miliona	4 miliona
Mjere zabrane u trajanju od 12 mjeseci	20 miliona	6 miliona
<b>Prekidi u pružanju usluga srednjeg nivoa</b>		
Mjere zabrane u trajanju od 3 mjeseca	23 miliona	600.000
Mjere zabrane u trajanju od 6 mjeseci	26 miliona	4 miliona
Mjere zabrane u trajanju od 9 mjeseci	28 miliona	6 miliona
Mjere zabrane u trajanju od 12 mjeseci	30 miliona	9 miliona
<b>Prekidi u pružanju usluga visokog nivoa</b>		
Mjere zabrane u trajanju od 3 mjeseca	44 miliona	1 milion
Mjere zabrane u trajanju od 6 mjeseci	47 miliona	7 miliona
Mjere zabrane u trajanju od 9 mjeseci	49 miliona	11 miliona
Mjere zabrane u trajanju od 12 mjeseci	51 milion	15 miliona

## Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na okončanje rodno zasnovanog nasilja

*Utjecaj pandemije bolesti Covid-19 na planiranje porodice i okončanje rodno zasnovanog nasilja, ženskog obrezivanja i dječijih brakova*

Rodno zasnovano nasilje se dešava u svim zemljama i u svim ekonomskim i socijalnim kategorijama. Ono podriva zdravlje, dostojanstvo, sigurnost i autonomiju svojih žrtava. Ali su globalni resursi za pronalazak rješenja i provođenje programa za okončanje prakse rodno zasnovanog nasilja ograničeni.

Da bi se procijenio utjecaj pandemije COVIDA-19 na nastojanja da se okonča praksa rodno zasnovanog nasilja, organizacija Avenir Health je simulirala odgađanje povećanja nastojanja na prevenciji s obzirom da su pažnja i resursi usmjereni u COVID-19, te povećanje nasilja u toku trajanja mjera zabrane i ograničenja. Pretpostavljajući spor početak proširenja programa prevencije (to jeste, odgoda na dvije godine u 2020. i 2021.), uz brzo širenje programa prevencije sredinom desetljeća, u 2020. i 2021. godini se očekuje, prema procjenama, 2 miliona novih slučajeva nasilja od strane intimnog partnera. Kada to pretočimo u gotovo 200 miliona manje slučajeva nasilja koji bi bili spriječeni do 2030. godine, dolazimo do smanjenja postizanja napretka u eliminiranju rodno zasnovanog nasilja za oko jednu trećinu.

Također se očekuje da će pandemija bolesti COVID-19 povećati nivo nasilja. Trenutno tome vjerovatno u najvećoj mjeri doprinose efekti naredbi da građani i građanke ostanu kod kuće i naredbe o ograničenom kretanju, čime bi se mogla povećati izloženost žena nasilju od strane partnera. Sve veće tenzije u domaćinstvima i ekonomski stresovi bi također u tome mogli imati ulogu. Već postoje pokazatelji da je uistinu došlo do porasta nasilja, kao i do porasta broja poziva upućenih na vruće telefonske linije za sprječavanje nasilja, kao i medijskih izvještaja o sve većem nasilju u i ubistvima u porodici.

Prema projekcijama, ako se nasilje poveća za 20 posto u toku perioda zabrane i ograničavanja kretanja, u toku 2020. godine bi se dogodilo dodatnih 15 miliona slučajeva nasilja od strane intimnog partnera kada bi prosječna dužina trajanja mjera zabrane iznosila 3 mjeseca; 31 milion slučajeva kada bi prosječna dužina trajanja mjera zabrane iznosila 6 mjeseci; 45 miliona kada bi prosječna dužina trajanja mjera zabrane iznosila 9 mjesec; i 61 milion kada bi prosječna dužina trajanja mjera zabrane iznosila godinu dana.

Ove projekcije su globalne – odnose se na sve 193 države članice Ujedinjenih nacija – i obuhvaćaju i najviše nivoe neprijavlivanja slučajeva rodno zasnovanog nasilja. Ukupan porast prijavljenih i neprijavljenih slučajeva rodno zasnovanog nasilja bi iznosio 15 miliona slučajeva za svaka 3 mjeseca produženja mjera zabrane i ograničenja.

Također su u toku pandemije ograničeni i resursi za pružanje podrške i usluga savjetovanja i njege žrtvama silovanja.

### **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na eliminiranje prakse ženskog obrezivanja**

Prema procjenama, 200 miliona živućih žena je obrezano, što predstavlja povredu ljudskih prava maloljetnica i često je preteča dječijim, ranim i prisilnim brakovima kojima se obično završava obrazovanje maloljetnica i guše njihove ekonomske perspektive. Programi kojima se promovira napuštanje prakse ženskog obrezivanja su se dokazali uspješnim u zajednicama širom svijeta. Kroz takve programe, skupa sa sve većom urbanizacijom, obrazovanjem i drugim dinamikama, očekivalo se sprječavanje 46.5 miliona slučajeva ženskog obrezivanja u periodu od 2020. do 2050.

godine. Istovremeno, zbog rasta broja stanovnika u zemljama u kojima takva praksa prevladava, dodatnih 68 miliona djevojčica je u opasnosti od ove štetne prakse u periodu od 2015. do 2030. godine.

Ali se situacija danas promijenila s obzirom da bi pandemija COVIDA-19 mogla vremenski pomjeriti uvođenje programa za eliminaciju prakse ženskog obrezivanja. Socijalnim distanciranjem je onemogućeno provođenje nekih najdjelotvornijih programa prevencije, kao što su programi za osnaživanje u zajednici i proglašenje prekida takvih praksi, koji se tipično provode u grupama. Također je moguće da ekonomska nesigurnost i zatvaranje škola prouzrokuju manji porast trenda ženskog obrezivanja, iako bi takav zaključak zahtijevao istragu.

Avenir Health je prethodno projicirao da bi se povećanjem programa za sprječavanje ženskog obrezivanja smanjio broj novih slučajeva za oko 5,3 miliona u periodu od 2020. do 2030. godine. Pandemija COVIDA-19 bi mogla utjecati na ovakve procjene kroz odgađanje povećanja nastojanja zbog mjera zabrane i skretanje pažnje i nastojanja zdravstvenih i socijalnih programa na kontrolu bolesti COVID-19. Pod pretpostavkom kasnijeg početka programa (to jeste, pod pretpostavkom odgode za dvije godine u 2020. i 2021.), u mnogim zemljama se zbog tih faktora i nižeg obuhvata programima do 2030. godine očekuju 2 miliona slučajeva ženskog obrezivanja u periodu od 2020. do 2030. godine koji bi se u suprotnom mogli spriječiti, što bi dovelo do smanjenog napretka ka ukidanju ove štetne prakse.

### **Utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na eliminiranje dječijih brakova**

COVID-19 će vjerovatno imati znatan utjecaj na provođenje intervencija na smanjenju broja dječijih brakova, posebno kao rezultat mjera socijalnog distanciranja koje se provode u mnogim zemljama. Ne očekuje se da će sve intervencije biti jednako pogođene, ali u prosjeku bi se odgoda od godinu dana mogla smatrati prilično realnom.

Istraživači su ranije projicirali da bi se kvalitetno definiranim paketom intervencija na smanjenju broja dječijih brakova – kojima se rješavaju socijalne i kulturološke norme vezane za rani brak, dok bi djevojčice nastavile obrazovanje - smanjio broj dječijih brakova za gotovo 60 miliona u periodu od 2020. do 2030. godine. Prema procjenama, odgađanjem provedbe ovog paketa za samo jednu godinu bi se, u prosjeku, smanjio broj spriječenih dječijih brakova za 7,4 miliona.

Osim smanjenja efikasnosti i obuhvata tako planiranih intervencija, očekuje se i da će pandemija prouzrokovati tešku ekonomsku krizu u svijetu. Ekonomski pad će vjerovatno imati veliki utjecaj na nivo siromaštva u zemljama s niskim prihodom u kojima dječiji brakovi najviše prevladavaju. S obzirom da je siromaštvo ključni pokretač dječijih brakova, očekuje se da će takvi ekonomski efekti povećati stope dječijih brakova u ranjivim zajednicama.

Iako još uvijek nije moguće predvidjeti konačnu dimenziju učinka pandemija na ekonomiju, prema dokumentu Univerziteta Ujedinjenih nacija, BDP po glavi stanovnika će se smanjiti za 5 do 20 posto. Ako se BDP po glavni stanovnika smanji za 10 posto, prema procjenama će u periodu od 2020. do 2030. godine vjerovatno biti zaključeno dodatnih 5,6 miliona dječijih brakova.

Stoga su projekcije da će ukupni efekt pandemije COVIDA-19 podrazumijevati i 13 miliona novih dječijih brakova.

### Napomene o metodologiji

Da bi se procijenio utjecaj pandemije bolesti COVID-19 na rodno zasnovano nasilje, istraživači su simulirali odgađanje povećanja nastojanja u pravcu prevencije i povećanje nasilja u toku trajanja mjera zabrane i ograničenja. Tim projekcijama se nastoji uzeti u obzir poznato neprijavlivanje slučajeva rodno zasnovanog nasilja. One se nadograđuju na procjene pojave nasilja, a ne na prijavljene stope nasilja.

Da bi procijenili utjecaj pandemije na korištenje metoda kontracepcije, istraživači su simulirali niz scenarija kojima su pokazali neublaženi utjecaj u 114 zemalja kojima je obuhvaćeno 93 posto korisnica i korisnika u zemljama s niskim i srednjim prihodom. Pretpostavke o prekidima u pružanju usluga (to jeste, postotak smanjenja u korištenju usluga, Tabela 2.) bazirane su na prekidima u pružanju usluga u toku epidemije virusa ebole i stručnom mišljenju.

Istraživači su pretpostavili sljedeće: (1) do najvećeg prekida će doći u injekcionoj metodi kontracepcije s obzirom da ona zahtijeva interakciju s pružateljem usluga zdravstvene zaštite i (2) u javnom sektoru će doći do većih prekida nego u privatnom sektoru s obzirom da je javni sektor vjerovatnije preokupiran COVIDOM-19. Postotci su primijenjeni da bi se procijenio postojeći broj korisnica savremenih metoda kontracepcije (podaci iz marta 2020.) prema metodi i sektoru.<sup>1 2</sup> Urađene su i procjene novih nenamjeranih trudnoća kao rezultat smanjenog planiranja porodice za period od 3, 6, 9 i 12 mjeseci na osnovu prosječne stope od 0,3 spriječenih nenamjeranih trudnoća po korisnici neke od metoda kontracepcije (Tabela 3.).

Tabela 2.

	Javni sektor				Privatni sektor			
	Injekciona	Pilule	Kondom	Drugo	Injekciona	Pilule	Kondom	Drugo
Nizak	10%	5%	5%	5%	5%	3%	3%	3%
Srednji	20%	10%	10%	10%	10%	5%	5%	5%
Visok	40%	20%	20%	20%	20%	10%	10%	10%

Tabela 3.

	Prosječan broj spriječenih nenamjeranih trudnoća po korisnici
Mjere zabrane u trajanju od 3 mjeseca	0,025
Mjere zabrane u trajanju od 6 mjeseci	0,15

<sup>1</sup> Na osnovu Analize jaza u snabdijevanju koju je izradila Koalicija za opskrbu za zaštitu reproduktivnog zdravlja (RHSC: Commodity Gap Analysis) 2019. godine; godišnji podaci pretočeni u mjesečne projekcije da bi se procijenile korisnice, prema podacima iz marta 2020.

<sup>2</sup> Pretpostavilo se da će postojeće korisnice dugotrajne i permanentne metode nastaviti koristiti istu metodu u toku trajanja prekida usluga (zbog ograničenog pristupa odstranjivanju i ponovnom postavljanju dugotrajnih reverzibilnih kontraceptiva).

Mjere zabrane u trajanju od 9 mjeseci	0,225
Mjere zabrane u trajanju od 12 mjeseci	0,3

Da bi se procijenio utjecaj pandemije na praksu ženskog obrezivanja, istraživači su svoj rad nadogradili na prethodnu analizu troška eliminiranja ženskog obrezivanja do 2030. godine. U toj procjeni je pretpostavljeno da su direktni i indirektni programi osnaživanja prisutni u svim zajednicama u 31 zemlji s visokom incidencijom u kojima većina odobrava žensko obrezivanje, a u cilju promoviranja napuštanja takve prakse. U analizi postizanja ovog transformativnog rezultata, istraživači su projicirali da bi se povećanjem programa za sprječavanje ženskog obrezivanja smanjio broj novih slučajeva za oko 5 miliona u periodu od 2020. do 2030. godine. Pandemija COVIDA-19 bi mogla utjecati na ove procjene odgađanjem povećanja nastojanja na prevenciji i skretanjem pažnje i nastojanja zdravstvenih i socijalnih programa na kontrolu pandemije. Pretpostavljeno je odgađanje početka realizacije programa za sprječavanje ženskog obrezivanja na period od 2 godine u 2020. i 2021. zbog COVIDA-19. Time se smanjuju i ranije predviđena postignuća u periodu od 2020. do 2030. godine.

Da bi procijenili utjecaj pandemije na dječije brakove, istraživači su procijenili dva efekta: odgoda provedbe paketa intervencija i ekonomske učinke. Odgoda provedbe intervencija se pripisuje nizu razloga, uključujući i mjeru socijalnog distanciranja i ograničenja putovanja u zemlji i u inostranstvo, čime će se ograničiti raspoloživost stručnog osoblja koje bi provodilo programe poučavanja i obuke. Ovi efekti bi mogli varirati među intervencijama, naprimjer, izgradnja škola bi mogla biti u manjoj mjeri pogođena, ali bi se zato edukacija na temu životnih vještina mogla pomjeriti na duži vremenski period. Istraživači su pretpostavili vremensko odlaganje provedbe svih programa i intervencija u prosjeku za godinu dana.

Istraživači su također pregledali i postojeće komentare u vezi s projiciranim ekonomskim učinkom pandemije na zemlje s niskim prihodom. Sumner et al.<sup>3</sup> su dali procjene za povećanje siromaštva u glavnim regijama kroz tri scenarija smanjenja BDP-a po glavni stanovnika: za 5 posto, za 10 posto i za 20 posto. U slučaju srednje vrijednosti od 10 posto, siromaštvo bi se povećalo za 7 posto (mjere Svjetske banke), što se, prema procjenama, odnosi na oko 50 posto svjetskog stanovništva.

Stoga će ekonomski pad vjerovatno imati veliki utjecaj na nivoe siromaštva u zemljama s niskim prihodom u kojima su dječiji brakovi u najvećoj mjeri prisutni. S obzirom da je siromaštvo ključni pokretač sklapanja dječijih brakova – koji su jedan od načina na koje siromašne porodice olakšavaju percipirani teret koji za njih predstavljaju ženska djeca – ono će, prema projekcijama, imati ozbiljan učinak na prevalenciju dječijih brakova.

Paul<sup>4</sup> je kroz ekonometrijski rad ukazao na činjenicu da postotak utjecaja prihoda porodice na dječije brakove u najsiromašnijim kvintilima iznosi 32 posto, a u prihodovno bogatijim kvintilima

<sup>3</sup> Sumner, Andy, Chris Hoy, Eduardo Ortiz-Juarez. Estimates Of The Impact Of Covid-19 On Global Poverty, WIDER Working Paper 2020/43 Helsinki: UNU-WIDER, 2020. (Procjene učinka Covida-19 na globalno siromaštvo, Radni dokument Svjetskog instituta za istraživanje razvojne ekonomije, 2020/43, Helsinki)

<sup>4</sup> Paul, Pintu, 2019. "Effects of education and poverty on the prevalence of girl child marriage in India: A district-level analysis," Children and Youth Services Review, Elsevier, vol. 100(C), str. 16-21. (Efekti obrazovanja i siromaštva na prevalenciju sklapanja braka s maloljetnicama u Indiji: Analiza na nivou distrikta, Pregled usluga za djecu i mlade, Elsevier, tom 100 ( C ), str. 16-21).



5 posto. Istraživači su iskoristili ove parametre da bi procijenili da se povećanjem siromaštva za 7 posto u polovini stanovništva povećava broj dječijih brakova u tom segmentu za 2,2 posto, dok bi u bogatijem segmentu efekt smanjenja prihoda po glavni stanovništva za 10 posto možda iznosio 0,5 posto. Na osnovu tih pretpostavki, stopa dječijih brakova bi se u cijeloj populaciji u prosjeku povećala za 1,4 posto.

*Ova privremena tehnička informacija sadrži preliminarne podatke koji su objavljeni usred rapidnog razvoja pandemijskih uvjeta. Ažurirana verzija će biti objavljena čim bude dostupno više informacija i čim podaci budu dodatno obrađeni. Osim toga, uskoro će biti objavljene procjene utjecaja COVIDA-19 na maternalnu smrtnost.*